

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 11C/25/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714204976
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Káčeriková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5714204976.6

Rozhodnutie

Okresný súd Martin pred samosudkyňou JUDr. Alenou Káčerikovou v právnej veci navrhovateľa: V. P., P. XX.XX.XXXX, Y. X. X., L. Z. XX, zastúpený splnomocnencom JUDr. Vierou Maťašovskou, so sídlom Bratislava, Sklabinská 8 proti odporkyni: U. P., P. XX.XX.XXXX, Y. X. X., L. Z. XXXX/XX, v konaní o zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletej, takto

rozhodol:

I. Súd z r u š u j e vyživovaciu povinnosť navrhovateľa V. P. voči odporkyni U. P. počnúc dňom 16.06.2015, ktorá bola určená rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 8C 157/2011 zo dňa 09.11.2011, právoplatným dňa 28.12.2011 v sume 70,- Eur mesačne.

II. Navrhovateľ je p o v i n n ý prispievať na výživu odporkyne mesačne výživné v sume 27,13 Eur počnúc dňom 16.03.2013, a to vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám odporkyne s tým,

že na zameškanom výživnom za obdobie od 16.03.2013 do 16.06.2015 v sume 167,45 Eur p o v o ľ u j e navrhovateľovi mesačné splátky v sume 48,- Eur.

Nezaplatením č o i len jednej splátky s t r á c a navrhovateľ výhodu splátok a zročným sa stáva celý dlh na výživnom.

III. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným Okresnému súdu Martin dňa 14.04.2014 sa otec odporkyne domáhal, aby súd zrušil vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére, označenej v návrhu ako odporkyňa. K písomne podanému návrhu uviedol, že vyživovacia povinnosť bola určená naposledy rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 8C/157/2011 zo dňa 09.11.2011, kedy bol zaviazaný platiť výživné vo výške 70 €. Odporkyňa podľa vyjadrenia navrhovateľa ukončila denné bakalárske štúdium na Filozofickej fakulte v Nitre ku dňu 30.06.2012 a v magisterskom štúdiu ďalej nepokračovala. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa s ním dlhodobo nekomunikovala, až od tretích osôb sa dozvedel, že po ukončení štúdia odišla pracovať do zahraničia, kde mala pravidelný príjem a tým nadobudla schopnosť sama sa živiť. Z uvedených dôvodov žiadal, aby súd jeho návrhu vyhovel a zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa ako otca voči odporkyni ako dcére s účinnosťou od 01.07.2012.

K návrhu sa vyjadrila odporkyňa písomne listom doručeným dňa 25.04.2014, kedy uviedla, že s návrhom navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti nesúhlasí a to z toho dôvodu, že je študentkou dennej formy na Masarykovej univerzite v Brne. Súhlasila s vyjadrením navrhovateľa, že ukončila bakalárske štúdium na Filozofickej fakulte v Nitre k 30.06.2012, avšak v štúdiu začala pokračovať a to v magisterskom štúdiu na Masarykovej univerzite v Brne zápisom dňa 25.07.2013, o čom písomne aj navrhovateľa upozornila. V závere svojho písomného vyjadrenia odporkyňa uviedla, že nesúhlasí

so zrušením vyživovacej povinnosti vzhľadom na skutočnosť, že od 25.07.2013 je riadnou študentkou denného štúdia Masarykovej univerzity v Brne.

Súd vo veci nariadil a vykonal dokazovanie na vytyčenom pojednávaní dňa 02.10.2014 a to v prítomnosti navrhovateľa a jeho právnej zástupkyne a odporkyne, ktorí boli vypočutí, oboznámení s predloženými listinnými a to vyjadrením k návrhu čl. 8-10, potvrdením o štúdiu čl. 14, zo spisu sp. zn. 10C/271/2013 potvrdením o štúdiu čl. 10, rozhodnutím Sociálnej poisťovne čl. 20, potvrdením Sociálnej poisťovne čl. 22, platobným príkazom na výplatu dávok navrhovateľovi čl. 26, poukazom na úhradu - Orange čl. 27, výpisom z účtu T. P. čl. 28, potvrdením Spoločenstva vlastníkov bytov čl. 29, oznámením o zmene platieb za opakované dodávky SPP čl. 30, faktúrou za elektrickú energiu čl. 31-32, predpisom úhrad nákladov - nájomné čl. 33, rozhodnutím Sociálnej poisťovne čl. 34, výpisom z účtu ČSOB 35-38, potvrdením o výške príjmu odporcu čl. 48-49, daňovým priznaním za rok 2012, dohodou o vykonaní pracovnej činnosti, dokladom o prolongácii režijnej preukážky za rok 2013, dokladom o prolongácii preukazu MHD v Brne čl. 51-62, výmenným lístkom na vyšetrenie odporcu čl. 73, príjmovým pokladničným dokladom - komunálny odpad čl. 75, potvrdením o dlhu na nájomnom čl. 76, platobným doklad SIPO čl. 77-78, zálohovým predpisom nájomného čl. 79, rozhodnutím Sociálnej poisťovne čl. 80, platobným príkazom na výplatu dávok čl. 81, potvrdením o štúdiu čl. 86, čiastočným výpisom z LV čl. XXXX čl. 87, čestným vyhlásením + poštovými ústrižkami čl. 88, čiastočným výpisom z LV čl. XXXX čl. 89-90, výmenným lístkom - potvrdením čl. 91, rozsudkom č.k. 10C/271/2013-92 zo dňa 09.05.2014 a zistil tento skutkový stav :

Rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 8C/157/2011 zo dňa 09.11.2011 súd zaviazal navrhovateľa prispievať na výživu odporkyne mesačne sumou 70 € a to s účinnosťou od 01.09.2011. V čase rozhodovania súdu bol navrhovateľ zamestnaný a odporkyňa bola študentkou.

Rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/271/203 zo dňa 09.05.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.06.2014 bol návrh navrhovateľky (v tomto konaní vystupujúca odporkyňa) o zvýšenie výživného zamietnutý a to s odôvodnením, že od predchádzajúcej úpravy vyživovacej povinnosti voči v tom čase navrhovateľky, zmenili sa okolnosti na strane odporcu, poklesol mu príjem, stal sa nezamestnaný a od roku 2013 pre zlý zdravotný stav nepracuje. Súdom súčasne bolo zistené, že v čase rozhodovania súdu o určení výživného v konaní sp. zn. 8C/157/2011 bol otec odporkyne zamestnaný vo firme TEPLICO s.r.o. Turčianske Teplice s priemerným čistým zárobkom vo výške 301,52 € a odporkyňa bola študentkou.

Navrhovateľ prítomný na pojednávaní zotrval na podanom návrhu a svojej výpovedi, z ktorej vyplynulo, že je v súčasnej dobe 2 roky práceneschopný, pričom je poberateľom dávok vo výške 96 €. Žije v 3 izbovom byte, ktorý vlastnícky patrí navrhovateľovi a jeho bývalej manželke, vedie sa konanie o vyporiadanie BSM, ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené.

Právna zástupkyňa navrhovateľa zotrvala na podanom návrhu a uviedla, že navrhovateľ je poberateľom sociálnych dávok vo výške 96 €. V čase určenia vyživovacej povinnosti rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 8C/157/2011, keď bol zaviazaný platiť odporkyňi výživné vo výške 70 € bol zamestnaný. Následne na to stal sa práceneschopným, jeho zdravotný stav sa zhoršoval, niekoľkokrát bol hospitalizovaný v nemocnici, následne vo Vyšších Hágoch pre infekčné ochorenie pľúcne, ktoré mu skomplikovalo celý zdravotný stav a z toho sú aj doterajšie následky. Vzhľadom na zlý zdravotný stav bol nútený ukončiť so svojím zamestnávateľom pracovnú zmluvu na základe dohody. Po skončení zamestnania bol poberateľom dávok v nezamestnanosti vo výške 130 € a následne poberal dávky v hmotnej núdzi. Absolvoval niekoľko operácií, ktoré sa začali operáciou ruky. V súčasnej dobe je poberateľom dávok v hmotnej núdzi vo výške 96 €. Vzhľadom k tomu, že doposiaľ nie je majetkovo vysporiadaný byt, ktorý nadobudol za trvania manželstva so svojou bývalou manželkou a má zálohový predpis na byt vo výške 121 €, vznikol mu nedoplatok, ktorý je v súčasnej dobe vo výške 1.283,21 €. V súčasnej dobe práve z dávok v hmotnej núdzi mu bude odpočítaná suma 36 €, aby došlo k zníženiu nedoplatku na nájomnom. Právna zástupkyňa navrhovateľa poukázala na to, že navrhovateľ v predmetom byte, ktorý obýva, platí len elektriku, aby nedošlo k jej odpojeniu. Neplatí však ostatné poplatky spojené s bytom, dokonca nemá uhradenú ani daň z nehnuteľnosti, preto si finančné prostriedky požičal od rodiny a túto sumu uhradil.

Pokiaľ ide o majetkové pomery navrhovateľa, spolu so svojou bývalou manželkou vlastní dve záhrady, o ktoré sa v súčasnej dobe nikto nestará, nie sú tam tiež uhradené poplatky s tým spojené, ktoré nie sú ani vyčíslené, momentálne uhradil len daň z nehnuteľnosti, spolu 35 €. V čase, keď nadobudlo právoplatnosť

rozhodnutie sp. zn. 8C/157/2011 bol riadne zamestnaný, odvtedy došlo k zmene pomerov a ukončeniu pracovnej zmluvy z dôvodu zlého zdravotného stavu a následne k nízkemu príjmu, ktorý momentálne dostáva vo výške 96 €. Na základe týchto skutočností preto navrhovateľ žiadal zrušiť vyživovaciu povinnosť na plnoletú dcéru. Vzhľadom k tomu však, že po ukončení bakalárskeho štúdia istý čas pracovala a teda bola zárobkovo činná, právna zástupkyňa navrhovateľa po prerušení konania upravila žalobný petit a to tak, že navrhla, aby súd rozhodol o zrušení vyživovacej povinnosti navrhovateľa k odporkyňi a to od 01.09.2012 do 15.03.2013, kedy odporkyňa bola zárobkovo činná a zaviazal navrhovateľa k plateniu výživného na plnoletú dcéru počnúc dňom 16.03.2013 vo výške 10 € vopred k jej rukám.

Odporkyňa prítomná na pojednávaní pôvodne zotrvala na svojom písomnom vyjadrení k návrhu a nesúhlasila so zrušením vyživovacej povinnosti. Potvrdila skutočnosti uvádzané navrhovateľom a to, že ukončila k 30.06.2012 bakalárske štúdiu na Filozofickej fakulte v Nitre. Potom sa istým spôsobom snažila si zabezpečiť finančné prostriedky rôznymi brigádami, aby nezaťažovala finančne svoju matku. Po ukončení bakalárskeho štúdia bola evidovaná na Úrade práce a okrem toho chodievala pracovať na dohodu do Turčianskych Teplic, kde jej príjem bol 2 € na hodinu. Potom kontaktovala agentúru, ktorá jej sprostredkovala prácu v Holandsku, kde jej príjem bol 8 € na hodinu. V Holandsku bola pracovne činná od 15.10.2012 do 15.03.2013, teda cca 5 mesiacov, potom bola opäť evidovaná na Úrade práce. Vo svojej výpovedi následne odporkyňa uviedla, že netrvá na tom, aby navrhovateľ jej prispel na výživu za obdobie, keď bola zárobkovo činná v Holandsku a to v období od 01.09.2012 do 15.03.2013. Po tomto období žiadala, aby navrhovateľ naďalej prispieval na jej výživu, nesúhlasila však s výživným 10 €, ktoré navrhla právna zástupkyňa navrhovateľa.

Právna zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní upravila žalobný petit a to tak, že žiadala, aby súd zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa V. P. voči odporkyňi U. P. a to s účinnosťou od 01.09.2012 do 15.03.2013, ktorá bola určená rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 8C/157/2011 zo dňa 22.08.2011 v sume 70 € a od dňa 16.03.2013 zaviazal navrhovateľa platiť výživné na plnoletú dcéru U. P. sumou 10 € mesačne vopred k jej rukám vždy do každého 20 teho ktorého mesiaca.

Súd uznesením na pojednávaní pripustil zmenu žalobného petitu, tak ako bol prednesený na pojednávaní právnou zástupkyňou navrhovateľa.

Odporkyňa prítomná na pojednávaní sa k zmenenému žalobnému petitu vyjadrila, že pokiaľ ide o obdobie od 01.09.2012 do 15.03.2013, súhlasí so zrušením vyživovacej povinnosti z dôvodu, že bola zárobkovo činná. Za obdobie od 16.03.2013, pokiaľ navrhovateľ navrhuje znížiť výživné na sumu 10 € mesačne, s týmto nesúhlasí a trvá na tom, aby jej navrhovateľ prispieval sumou 70 €. Poukázala predovšetkým na náklady, ktoré jej so štúdiom vznikajú a ktoré podrobne opísala vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu doručenom súdu dňa 25.04.2014. Súčasne poukázala na skutočnosť, že všetky doklady týkajúce sa štúdia preukázala v konaní, ktoré sa viedlo pred tunajším súdom pod sp. zn. 10C/271/2013.

Súd sa oboznámil s vyššie uvedeným spisom Okresného súdu Martin a zistil, že odporkyňa ukončila bakalárske štúdium na vysokej škole v auguste 2012, bola nezamestnaná a neskôr odišla pracovať do Holandska. Dňa 25.07.2013 však sa stala študentkou 1. ročníka prezenčného štúdia na Filozofickej fakulte Masarykovej univerzity v Brne v akademickom roku 2013. Aj keď spočiatku žila z úspor, ktoré získala z brigády v Holandsku po skončení predchádzajúceho vysokoškolského štúdia približne 1.500 €, následne, vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ jej neplatil ani len určené výživné, všetky výdavky spojené so štúdiom v Brne, bola nútená uhrádzať jej matka T. P.. Odporkyňa uviedla, že si príležitostne privyrábala aj v období od nástupu na vysokú školu brigádami, ktoré jej sprostredkovala agentúra. Z obsahu spisu súčasne súd zistil, že odporkyňa má náklady a to na internát mesačne sumu 3.600 Kč (čo predstavuje cca 140 - 150 €), približne 700 Kč MHD, 88 € na réžijku používanú pri železničnej doprave z miesta bydliska do Brna. Matka odporkyne hradí výdavky približne sumou 170 € mesačne, zvyšok sa snaží odporkyňa obstarávať si sama a to príjmami z brigád, či úspor z Holandska, avšak s tým, že po novom roku tieto brigády sú čoraz sporadickejšie a odporkyňa už nemala takýto príjem. Začiatkom roka 2014 si našla privátne ubytovanie, ktoré bolo lacnejšie ako bývanie na internáte a náklady tam predstavovali sumu 3.100 Kč. Matka odporkyne poberá invalidný dôchodok vo výške 184 €, avšak pracuje ako podnikateľka v oblasti správy bytov a súčasne vykonávala funkciu predsedu spoločenstva vlastníkov bytov Horné Rakovce č. 26, ktoré jej za obdobie od júna do decembra 2013 a za mesiac január

2014 vyplatil vo výške 1.338,36 €. Tento príjem má matka odporkyne na základe dohody o vykonaní práce, nie z výkonu podnikateľskej činnosti. K výdavkom domácnosti, ktorú odporkyňa vedie s matkou patria zálohové platby za byt v sume 105 €, zálohy za elektrinu 22 € mesačne a plyn vo výške 5 € mesačne. Úver, ktorý spláca matka odporkyne v sume 120,80 € a hypotekárny úver, tento spláca matka mesačne 75 €. Poistka za byt predstavuje 17 € ročne a náklady na povinné zmluvné poistenie doposiaľ nevysporiadaného motorového vozidla z BSM s navrhovateľom predstavuje približne sumu 130 €.

Súd ďalej zistil, že navrhovateľ v roku 2013 v čase posledného rozhodovania Okresného súdu Martin o výške vyživovacej povinnosti voči odporkyni, bol zamestnaný vo firme TEPLICO s.r.o. so sídlom v Turčianskych Tepliciach, avšak pre zdravotné problémy nepracoval ani jeden mesiac a pracovný pomer zo zdravotných dôvodov ukončil dohodou ku koncu októbra 2013. Táto skutočnosť bola potvrdená aj vyjadrením posledného zamestnávateľa navrhovateľa, ktoré sa nachádza v spise sp. zn. 10C/271/2013 (čl. 48). Priemerný čistý mesačný príjem v období od januára do decembra 2013 mal navrhovateľ 92,26 € ako vyplynulo z potvrdenia posledného zamestnávateľa. Následne, vzhľadom na skutočnosť, že bol v tomto období práceneschopný, poberal nemocenské dávky, ktoré mu boli vyplácané v období od augusta 2012 do augusta 2013 v celkovej výške 2.631,90 €, čo predstavuje za 13 mesiacov priemernú sumu 202,39 €. Potom, čo bol ukončený jeho pracovný pomer v TEPLICO s.r.o. bola mu priznaná rozhodnutím zo dňa 28.11.2013 podpora v nezamestnanosti, ktorú poberal v čase rozhodovania súdu v konaní sp. zn. 10C/271/2013 a to v najvyššej výške 239,50 €. Iný príjem navrhovateľ nemal. Vyživovaciu povinnosť má už len voči odporkyni. Navrhovateľ býva v 3 izbovom byte, na ktorý platí Spoločenstvu vlastníkov bytov sumu 121 €, inkaso, ktorého výška sa pohybuje od sumy 14,64 - 41,15 €. Navrhovateľ má dlh voči Spoločenstvu vlastníkov bytov, spravujúcemu bytový dom, v ktorom sa byt nachádza a to vo výške 1.283,21 € a jeho zdravotný stav je veľmi zlý a vyžaduje si doplatky za lieky v pravidelnej mesačnej sume. Účastníci preukázali výšku svojich príjmov a životných nákladov listinnými dôkazmi, s ktorými sa súd oboznámil prečítaním celého obsahu spisu sp. zn. 10C/271/2013, pričom konštatoval, že od predloženie týchto listinných dôkazov k zmene nedošlo a to len na strane navrhovateľa, ktorý je v súčasnej dobe poberateľom dávok v hmotnej núdzi v zmysle zákona a to mesačne vo výške 96 €, pričom vzhľadom na nedoplatok, ktorý má na byt, mu má byť mesačne strhávaná suma 36 €.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Súd rozhodol dňa 02.10.2014 tak, že zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporkyni v období od 01.09.2012 do 15.03.2013, ktorá bola určená rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 8C 157/2011 zo dňa 09.11.2011, právoplatným dňa 28.12.2011 v sume 70,- Eur mesačne a zaviazal navrhovateľa prispievať na výživu odporkyne mesačne výživné v sume 27,13 Eur počnúc dňom 16.03.2013 vždy do

každého 20.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám odporkyne, pričom zároveň aj umožnil navrhovateľovi zameškané výživné splácať v mesačných splátkach vo výške 20,- Eur. Voči podanému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ aj odporkyňa. Navrhovateľ poukázal na to, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Podľa navrhovateľa odporkyňa ukončila I. stupeň vysokej školy, nadobudla spôsobilosť vo vyštudovanom odbore zamestnať sa a vyživovacia povinnosť by mala skončiť dosiahnutím prvého najvyššieho vzdelania v bežnom vzdelávacom procese. Rozhodnutie odporkyne pokračovať v štúdiu na druhej vysokej škole by nemalo zakladať povinnosť ďalšieho vyživovania. Podľa navrhovateľa odporkyňa nepokračuje v štúdiu prvého vysokoškolského vzdelania, ale študuje, podľa jeho informácií v jednodobrovom štúdiu v Brne. Teda dosiahla vo zvolenom odbore najvyšší možný stupeň vzdelania a je pripravená živiť sa ďalej sama.

Odporkyňa, ktorá voči rozsudku podala odvolanie uviedla, že s týmto nesúhlasí a to pokiaľ ide o zníženie vyživovacej povinnosti späť. Potvrdila a súhlasila so zrušením výživného od októbra 2012 do marca 2013. Nesúhlasila však so znížením výživného na 70,- Eur. Náklady spojené s jej štúdiom súdu doložila a podľa jej názoru je to omnoho vyššia suma.

Krajský súd v Žiline rozhodnutím sp. zn. 7Co 855/2014 zo dňa 28.01.2015 rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporkyni za obdobie od 01.09.2012 do 15.03.2013 potvrdil. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým znížil výživné navrhovateľa voči odporkyni počnúc dňom 16.03.2013 a vo výroku, ktorým žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal zrušil a v tomto rozsahu vec vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Žiline vyplýva, že v preskúmvanej veci bolo preukázané, že odporkyňa v auguste 2012 ukončila bakalárske štúdium na Filozofickej fakulte univerzity Konštantína Filozofa v Nitre. V spise sa nachádza potvrdenie, že odporkyňa v súčasnej dobe je študentkou na Masarykovej univerzite Filozofickej fakulte v Brne v študijnom programe magister, študijný odbor filológia v akademickom roku 2013/2014 študentkou 1. roku prezenčného štúdia. Navrhovateľ vo svojom odvolaní namietal, že odporkyňa nepokračuje vo zvolenom študijnom odbore, ale študuje iný študijný odbor, a preto jeho vyživovacia povinnosť zanikla. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že na území Českej republiky magisterské štúdium je možné študovať po skončení úplného stredného vzdelania alebo ako pokračovanie bakalárskeho študijného programu. Z predloženého potvrdenia odporkyne nie je možné ustáliť, či je štúdium na Masarykovej univerzite v Brne riadnym pokračovaním ukončeného bakalárskeho štúdia na Filozofickej fakulte v Nitre, a teda sa jedná o sústavnú prípravu na budúce povolanie, alebo ide o nové štúdium, ktoré nenadväzuje na ukončené bakalárske štúdium. Z týchto dôvodov nariadil okresnému súdu zaoberať sa otázkou, či štúdium odporkyne na Masarykovej univerzite v Brne je riadnym pokračovaním ukončeného bakalárskeho štúdia na Filozofickej fakulte v Nitre, a následne toto vyhodnotiť, či sa jedná o riadne pokračovanie a sústavnú prípravu na budúce povolanie, z ktorého dôvodu by mala naďalej trvať vyživovacia povinnosť navrhovateľa k odporkyni.

Na základe rozhodnutia odvolacieho súdu súd urobil dotaz na Masarykovu univerzitu Filozofickú fakultu v Brne, ktorá súdu písomne listom doručeným dňa 20.03.2015 oznámila, že Bc. Katarína Navrátilová je riadnou študentkou nadväzujúceho magisterského študijného programu Filologie, študijný odbor nemecký jazyk a literatúra a bola ku štúdiu prijatá na základe úspešného absolvovania bakalárskeho štúdia anglický jazyk a kultúra, nemecký jazyk a kultúra na Univerzite Konštantína Filozofa v Nitre Filozofická fakulta. Nadväzujúce magisterské štúdium nemecký jazyk a literatúra na Filozofickej fakulte Masarykovej univerzity Brno teda nie je nové štúdium, ale ide o pokračovanie štúdia z bakalárskeho programu. Bez absolvovania bakalárskeho programu odbor nemecký jazyk a kultúra na Univerzite Konštantína Filozofa v Nitre by študentka nemohla byť prijatá ku štúdiu na Univerzite Masarykovej v uvedenom odbore. Zo záverov vyjadrenia Masarykovej univerzity jednoznačne vyplynulo, že odporkyňa Y. U. P. sa pripravuje sústavne na budúce povolanie.

Súd vo veci nariadil a vykonal na základe predložených vyjadrení Masarykovej univerzity pojednávanie dňa 18.06.2015 za prítomnosti účastníkov konania. Právna zástupkyňa navrhovateľa vo svojom vyjadrení uviedla, že rešpektuje vyjadrenie zo školy, keďže nadväzuje na bakalárske štúdium, ktoré absolvovala odporkyňa v Nitre. Súčasne poukázala na to, že pôvodne súd vo veci rozhodol dňa 02.10.2014 a aj napriek tomu, že rozsudok nenadobudol právoplatnosť, bolo rozhodnuté o výživnom, navrhovateľ si svoju povinnosť plnil a každý mesiac posielal odporkyni čiastku v celkovej sume 47,13 Eur podľa finančných možností, ktoré mal. T.j. keďže podľa rozsudku bol povinný prispievať na výživu

odporkyne mesačne výživné v sume 27,13 Eur od 16.03.2013 vždy ku 20.-temu dňu v mesiaci, posielal túto sumu poštovou poukážkou a plnil si svoju vyživovaciu povinnosť za celé obdobie t.j. od 16.03.2013 do 02.10.2014 a uhradil celkovú sumu 529,03 Eur t.j. uhradil nielen súdom určené výživné, ale aj splátku výživného 20,- Eur, ktoré súdu právna zástupkyňa navrhovateľa predložila.

Odporkyňa prítomná na pojednávaní uviedla, že dňa 16.06.2015 ukončila štúdium na Masarykovej univerzite. Podľa jej informácií navrhovateľ začal platiť v októbri 2014 od pojednávania na okresnom súde s tým, že súdu predložila jednotlivé potvrdenia akú sumu navrhovateľ odporkyňi uhradil. Súčasne odporkyňa uviedla, že súhlasí so zrušením vyživovacej povinnosti od 16.06.2015, žiadala však, aby navrhovateľ uhradil zameškané výživné a súčasne odporkyňa poukázala na to, že je toho názoru, že je v schopnostiach navrhovateľa platiť výživné vo výške 70,- Eur a nie vo výške, ktorú pôvodne určil súd t.j. 27,13 Eur.

Súd pri vykonaní dokazovania sa zaoberal otázkou, či trvá vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporkyňi. Ako súd zistil, odporkyňa je plnoletá osoba, ktorá sa sústavne pripravovala na svoje budúce povolanie, ktoré ako uviedla na poslednom pojednávaní ukončila dňa 16.06.2015. Odporkyňa so zrušením vyživovacej povinnosti od tohto dátumu súhlasila. Nesúhlasila však s výškou výživného a aj napriek tomu, že navrhovateľ plnil vyživovaciu povinnosť, ktorá bola určená prvotným rozsudkom zo dňa 02.10.2014 a to v sume 27,13 Eur a zameškané výživné 20,- Eur zotrvala na tom, že za obdobie od 16.03.2013 do 16.06.2015 by mala byť ponechaná vyživovacia povinnosť v sume 70,- Eur a z tejto sumy potom vypočítať zameškané výživné, ktoré je navrhovateľ povinný vyplatiť.

Súd zisťoval, či došlo k zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala rozhodnúť o zmene právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Martin sp. zn. 8C 157/2011 zo dňa 09.11.2011, kedy bolo určené platiť navrhovateľovi na odporkyňu výživné vo výške 70,- Eur. Súd vychádzal z nákladov, ktoré odporkyňi vznikli na zabezpečenie jej potrieb súvisiacich so základnými životnými potrebami a so štúdiom. Ako zistil štruktúra a výška nákladov, ktoré si odporkyňa uplatnila zodpovedá jej veku, skutočnosti, že študovala na vysokej škole a ukončila štúdium 16.06.2015 a primerane k tomu musela uhrádzať všetky záväzky súvisiace so štúdiom. Na uvedenej sume sa štát podieľa prídavkami na deti, ktoré sú vo výške 23,- Eur mesačne. Pokiaľ mal navrhovateľ ako otec odporkyne určenú vyživovaciu povinnosť vo výške 70,- Eur, nie je to síce na jednej strane ani polovica oprávnených nákladov, ktoré odporkyňa musela uhradiť v súvislosti so svojim štúdiom, a pritom si súd bol vedomý skutočnosti, že odporkyňa sa snažila získať si zárobok aj v podobe brigádnickej činnosti, avšak túto jej výživu, pokiaľ nie je schopná sama sa živiť musia zabezpečiť jej rodičia teda otec a matka. Bol toho názoru, že pokiaľ je študentkou vysokej školy, bude efektívne, aby sa jej podarilo školu dokončiť a sústrediť sa na štúdium. Súd vyhodnocoval, či je v majetkových možnostiach a schopnostiach navrhovateľa prispievať výživným vo výške 70,- Eur tak, ako naďalej žiadala odporkyňa. V tejto súvislosti prihliadol súd ku skutočnosti, že navrhovateľ je v súčasnej dobe poberateľom dávok v hmotnej núdzi, keď ukončil predchádzajúce zamestnanie z dôvodu zlého zdravotného stavu a mesačne poberá 96,- Eur. Súd ďalej zistil, že so svojou bývalou manželkou je vlastníkom nehnuteľnosti a to trojizbového bytu, ktorý v súčasnej dobe ako vyplynulo z vyjadrenia na poslednom pojednávaní je v štádiu, že sa dohodli na odpredaji predmetného bytu. Okrem toho spolu s bývalou manželkou vlastní navrhovateľ dve záhrady, ktoré nie sú užívané a nie sú platené ďalšie poplatky, ktoré s nimi súvisia či dane. Súd si je vedomý skutočnosti, že navrhovateľ ako otec sa v súčasnej dobe nachádza v zložitej životnej situácii aj vzhľadom na svoj zdravotný stav, ktorý spôsobil, že zo zdravotných dôvodov musel ukončiť zamestnanie. Nebolo by to však v súlade so Zákonom o rodine ale ani s poukazom na jeho majetkové pomery, aby naďalej zostala navrhovateľovi ako otcovi povinnosť platiť na odporkyňu výživné resp. doplatok výživného vo výške 70,- Eur mesačne tak, ako bolo určené pôvodne rozhodnutím Okresného súdu v Martine 8C 157/2011 zo dňa 09.11.2011. Je nepochybné, že od poslednej úpravy výživného došlo k výraznej zmene pomerov na strane navrhovateľa, odporkyňa dovŕšila vek dospelosti a pokračovala v štúdiu na vysokej škole, čím nepochybne výrazne vzrástli náklady na zabezpečenie základných životných potrieb. V situácii kedy zákonná úprava ustanovenia § 62 ods. 3 Zákona o rodine ukladá každému z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery platiť výživné minimálne 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa je výživné, ktoré súd určil 27,13 Eur síce veľmi nízke, ale vzhľadom na majetkové možnosti a schopnosti navrhovateľa primerané. Z toho dôvodu súd rozhodol tak, že vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporkyňi zrušil počnúc dňom 16.06.2015, kedy odporkyňa ukončila vysokoškolské štúdium a zároveň určil výživné vo výške 27,13 Eur počnúc dňom 16.03.2013 s tým, že na zameškanom výživnom za obdobie od 16.03.2013 do 16.06.2015 v sume 167,45 Eur povolil navrhovateľovi mesačné splátky v

sume 48,- Eur, pričom s výškou takýchto splátok sám navrhovateľ súhlasil. Pokiaľ ide o zameškané výživné vzhľadom na to, že už zo strany navrhovateľa aj po prvom rozhodnutí Okresného súdu v Martine zo dňa 02.10.2014 bolo plnené a bola uhradená čo odporkyňa potvrdila suma 529,03 Eur, zostáva navrhovateľovi za toto obdobie ešte uhradiť sumu 167,45 Eur pri určenej výške výživného 27,13 Eur. Súd si je vedomý skutočnosti, že ani takto určené výživné, ktoré by malo byť spolu so zameškaným výživným v uvedenej výške nezabezpečil všetky potreby, ktoré odporkyňa mala so štúdiom a to ani v rozsahu 40 %, avšak berúc do úvahy súčasnú zložitú zdravotnú a finančnú situáciu navrhovateľa rozhodol o takomto výživnom a to v sume 27,13 Eur.

Týmto rozhodnutím súdu došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 8C 157/2011 zo dňa 09.11.2011 právoplatným dňa 28.12.2011.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, nakoľko účastníci si trovy konania neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na začatie exekúcie.